

MEDITATIE

De vrede van Pasen

“En Jezus kwam, als de deuren gesloten waren, en stond in het midden, en zeide : “Vrede zij ulieden!”

Johannes 20 : 26

Wanneer de deuren gesloten zijn uit vrees voor vervolging, openbaart Zich Jezus aan de ziel. Zo was het ook met de discipelen. Zij hadden uit vrees voor de Joden de deur van hun opperkamer gesloten. Men had hen gescholden en gesmaad als degenen die met Christus geweest waren; ja het was zelfs te vreesen dat dezelfde dood ook hun deel zou worden; also dan sloten zij de deuren van de plaats waar zij tezamen waren. Dit was echter juist de tijd, welke Jezus koos om in hun midden te komen. Toen de wereld hen bedreigde met marteling en dood, sprak Jezus tot hen : “Vrede zij ulieden!” zo is het ook nu nog. De wereld is nog even vergrimd tegen de christenen als toen. Zij, die zich de vorige rustdag aan de Heere hebben overgegeven, hebben het sedert die tijd wellicht reeds ondervonden, dat de wereld hen haat. De dienstknecht is niet meerder dan Zijn Heer. Sommigen uwer zijn wellicht deelgenoot geworden van de versmaadheid van het Evangelie, en gevoelen het ook nog heden dat de ergernis van het kruis nog niet heeft opgehouden.

Uw wereldse vrienden kunnen u verwijten doen, u vervolgen, u schelden, laat u dat echter nooit ontmoedigen.

Wanneer de deuren uit vrees gesloten zijn, komt Jezus in, en zegt : “Vrede zij u!” Bedenk, dat al sluit gij uw deur voor de vervolgers, u die nochtans niet sluit voor Jezus. Hij kan komen in weerwil van alle afsluitingen. Als de wereld zegt : “kweeling zij u!” dan zegt Christus : “Vrede zij u!” En wat hierin wonderlijk is, de stem van Jezus, al is die nog nauwelijks hoorbaar, is veel krachtiger dan de stem van de wereld. Zijn stem stilde de golven van de Galilese zee, en – zij zal ook van vrede spreken tot uw ziel. Wanneer de golven der vervolging dreigen u te verzwelgen, zegt Hij ; “Vrees niet, Ik ben het. Vrede zij ulieden!”

Wanneer een ziel geheel en al opgesloten is, komt Jezus in en zegt : Vrede zij ulieden! De reden waarom het bij sommige ontwaakte personen zolang duurt eer zij tot vrede komen, en anderen zelfs nimmer tot vrede komen, is dat zij menen zelf wel een open deur te zullen vinden. Zij gevoelen zich door de vrees voor toorn, die hen van alle kanten benauwt, ingesloten, en toch hopen zij nog door zichzelf deze of gene weg ter ontkoming te zullen vinden. Zij zijn nog

niet geheel en al ingesloten. Zij hebben nog niet leren wanhopen zichzelf ooit te kunnen redden. Zij hebben nog niet leren gevoelen dat zij niets kunnen doen aan hun eigen behoudenis. Het is onmogelijk dat zulke personen ooit tot vrede zouden kunnen gebracht worden zolang iedere deur nog niet gesloten is. Ware het ook al dat God hun vrede gaf, zij zouden zichzelf daarvan de eer geven, en zeggen: Wij hebben het gedaan.

Zijn er ook onder u zodanigen? Ziet dan hier. De deuren waren gesloten toen Jezus binnen kwam; en zo is het ook met de ziel. Wanneer de mond gesloten is, en gij daar verloren en schuldig voor God staat, wanneer gij geen deur meer van uzelf hebt, dan komt Jezus in, en zegt: "Ik ben de Deur; - Vrede zij u!" De helderste zonnestrallen zijn die, welke door de dikste wolken heen breken, zo ook ontvangt de ziel de zoetste bezoeken van haar Zaligmaker wanneer

de deuren van wereldse troost gesloten zijn. Bent u een gelovige? Dan zult u moeilijkheden en onrust hebben, maar o, te midden van die zal Christus bij u zijn.

R.M. MacCheyne (1813-1843)

Inhoudsopgave

In onze wereld vol strijd en dreiging hebben we het Paasfeit weer herdacht. Jezus is als de Overwinnaar verschenen aan Zijn discipelen. Hij getuigt: Ik ben het Zelf! In dit Paaswonder ligt alle heil voor de Zijnen besloten. Wat mag het geloof dan toch in alle omstandigheden de toevlucht nemen tot onze opgestane Zaligmaker. De Heere geve die genade aan alle eenzamen en beproefden. Zo vindt u in dit nummer verschillende aspecten van de Paaszegen verwoord. Allen de hulp en sterkte van de Levensvorst toegewenst!

*Ds. J.P. Boiten
H.I. Ambacht*

PAASGEDICHT

Het graf is leeg - Christus is opgestaan!

Nu kan het leven lachend nieuw beginnen!

De hemel zweeg - nu kondigt God ons aan

het licht dat elke nacht zal overwinnen:

het rijk dat is en komen zal weldra - halleluja!

De aarde beeft - God Zelf schuift aan de kant

de grafsteen die zijn woord heeft doodgezwegen.

De Vader geeft Zijn Zoon de rechterhand

en geen soldaat, geen legioen houdt tegen

het rijk dat is en komen zal, weldra - halleluja!

Gezegend, Heer', gezegend zij Uw licht!

Gij hebt de dood het laatste woord ontnomen,

en meer en meer zien wij Uw Aangezicht

nu Gij ons leven tot Uw licht laat komen:

het rijk dat is en komen zal, weldra - halleluja!

Uit: Zingende Gezegend.

De vrucht van Pasen

“Maar Gode zij dank, die ons de overwinning geeft, door onze Heere Jezus Christus”.

1 Korinthe 15 : 57.

Wanneer nu de zonde komt en u aanklaagt en zegt: dit en dat hebt u gedaan, waar zult u blijven? U moet in de dood en in de hel... En als u dan geen Christen bent, dan gaat u ook daarheen! Want dan kan niemand u daarvoor bewaren. Maar een Christen kan antwoorden: ik heb onrecht gedaan, dat weet ik wel. Ik heb gezondigd maar het oordeel raakt mij niet want daar is er Eén, en die Ene heet Christus! Kom dus maar hier, brave zonde, en laat ons deze Ene eens aanzien, of Hij ook misschien een zonde, dood of duivel aan Zich draagt? Maar ik ben zeker, dat u geen van dezen aan Hem vinden zult; weet dus, o zonde, dood en duivel en alles wat mij aanvecht, dat u verkeerd bent! Ik ben niet één van degenen die voor u verschrikken; want Christus, mijn lieve Heere, heeft mij Zijn triomf en Zijn zegepraal geschonken; en door deze bent u vertreden; en juist door dat geschenk heb ik de naam, dat ik Christen heet, en door niets anders.

Mijn zonde en mijn dood zijn op Zijn schouders gelegd op de Goede Vrijdag. Maar op de Paasdag zijn zij verdwenen en verslonden; deze overwinning heeft Hij mij geschonken; daarom stoor ik mij aan u niet het allerminst.

Zo moet een Christen leren zeggen en er vast van overtuigd zijn, dat Christus zulks niet alleen gedaan heeft, maar het hem ook ten eigendom geschonken heeft, opdat hij alle aanvallen weet af te houden; anders zou hij geen Christen, maar een dwaas mens zijn, die de zonden aanziet anders, als zij

aangezien moeten worden. Want u mag de zonden aanzien hoe u wilt; als u ze niet zó beschouwt, dat zij op Christus gelegd en door Christus onder de voet getreden en u daardoor kwijt gescholden zijn; dan brengen zij niets als versaagdheid, schrik en verderf teweeg. Dus voeg u nu daarnaar en houd er u vast van overtuigd, dat Christus uw dood en uw zonden op Zich genomen heeft op de Goede Vrijdag; en daarna op de Paasdag wederkomt en u een heerlijke dag doet beleven en zegt: zie Mij nu aan, waar zijn uw zonden gebleven? Hier ziet u geen zonde meer, zij zijn allen weg; waarom zou u er dan bang voor zijn? Op deze wijze is u en mij en alle gelovige Christenmensen dit werk van de opstanding geschonken. Gebruik ik het zo niet, dan doe ik daardoor mijn Heere Christus groot onrecht aan, dat ik Zijn triomf en Zijn overwinning zo ongebruikt laat liggen. Het mag geen nutteloze overwinning zijn; Hij wil er waarlijk veel door teweeg brengen, zodat ik in alle aanvechtingen, zonden en verschrikkingen niets anders zie als de vreugdevolle opstanding van Christus. Wie nu deze zegepraal zich zo in 't hart kan prenten, die is reeds zalig.

Maarten Luther

À Dieu eenzaamheid! (3)

Risicovolle eenzaamheid

Eenzaamheid hoort thuis in de gebroken, chaotische wereld van na de zondeval.

In principe is ieder mens eenzaam zolang de gemeenschap met zijn

Schepper niet is hersteld door het geloof dat Christus omhelst.

Maar ook dan kunnen we ons bij tijden ontredderd en alleen voelen. Denk alleen maar aan de ravage die de dood veroorzaakt. Weduwen, weduwnaren en wezen verdienen dan ook volle aandacht in het pastoraat. Maar zie ook de werklozen niet voorbij. Ontslag betekent behalve toekomstonzekerheid ook verlies van contacten. Schaamte daarover maakt eenzaam doordat we ons terugtrekken en anderen mijden.

Mensen met arbeidsbeperkingen bevinden zich eveneens in de gevarezone. Zij, die niet presteren volgens de huidige efficiëntienormen. Niet iedereen is briljant. Er zijn in Nederland ruim 2,5 miljoen laaggeletterden die een eenvoudige tekst niet begrijpen. Het is niet waar dat je alles kunt bereiken als je maar wilt. De maakbaarheidswaan is ver doorgesloten. Succes is een keuze geworden; mislukking evenzeer.

Laat nog één categorie vermeld mogen worden: de kinderloze echtparen. In zorginstellingen verblijven mensen die nooit bezoek ontvangen.

Er is een levensgroot gevaar dat vereenzaamde en vereenzamende mensen vluchten in een schijnwereld. Het alcoholgebruik onder ouderen stijgt al jaren. Als nooit eens iemand een 'bakkie troost' komt doen is de verleiding groot jezelf troost van een bedenkelijke kwaliteit in te schenken. Wie veel alleen is grijpt eerder en gemakkelijker naar

'de fles' dan wie een afremmende partner naast en tegenover zich heeft. Je kunt vluchten in roesmiddelen, maar ook in leeg amusement. Hoeveel ouderen slijten hun laatste dagen niet voor de televisie bij soaps en ander leeg vermaak. Hoe eenzamer hoe minder weerstand een mens kan bieden tegen verleidingen. De zondag is het lastigst, zegt menig alleenstaande.

Oplossingen?

Het is te waarderen dat onze overheid veel aandacht besteedt aan, en geld uittrekt om het proces van vereenzaming een halt toe te roepen. Ze is er overigens in niet geringe mate zelf ook oorzaak van. Toch is het maar de vraag of men niet troostpleisters van slechte kwaliteit uitdeelt en plakt. Het eenzaamheidsprobleem moet bij de wortel worden aangepakt.

Ds G. van Duinen wees ons in zijn zestig jaar oude boekje op hét medicijn. De gemeenschap met God betekent ten diepste dat de eenzaamheid achter ons ligt, schreef hij. Een mens kan zich dan nog weleens alleen voelen, maar we zijn verlost uit de wanhopigmakende eenzaamheid die over de rand van de afgrond kan brengen. Die de dood doet verkiezen boven het leven. De toenemende belangstelling voor en de vraag naar euthanasie in onze samenleving horen thuis in een wereld die overbevolkt is, waar we boven op elkaars lip wonen en toch dodelijk eenzaam zijn omdat er geen verticale verbinding meer is.

Wat heeft de kerk en iedere christen afzonderlijk dan toch een machtige boodschap. Heerlijk om in een wereld boordevol eenzame mensen te vertellen welke steun je van God mocht en mag

ontvangen. Jezus plaatst mensen terug in de gemeenschap.

Denk aan de bloedvloeiende vrouw. (Marc. 5:25ev). Twaalf jaar geleefd buiten de gemeenschap met anderen. Zij was onrein naar de wet van Mozes. Maar Jezus is niet alleen de bron van haar genezing, Hij geeft haar ook weer een plaats in de gemeenschap. Hij roept haar uit de anonimiteit waarin zij dreigt terug te keren. De tien melaatsen die Hij geneest (Luc. 17:11ev.) her vinden eveneens hun plaats onder anderen. En op Golgotha geeft Hij Johannes en Maria aan elkaar. Waar Hij met Zijn kruis centraal staat, is de eenzaamheid in principe opgeheven. Het moet niet kunnen bestaan dat er in de christelijke gemeente eenzamen zijn.

Gemeenschap

Mensen hebben ook mensen nodig. De HEERE schakelt ons niet uit, maar in, ook als het gaat over eenzaamheidsgevoelens van anderen. Hij heeft toch gezegd dat het Hem niet goeddacht dat de mens alleen is?!

Wat een zegen iemand te hebben bij wie je je hart kunt luchten. Met wie je vertrouwelijk kunt spreken, die je aanvoelt en aan een half woord genoeg heeft.

Er is de afgelopen jaren veel aandacht in kerkelijk Nederland voor de eenzamen. Er worden laagdrempelige koffieochtenden georganiseerd, en gezamenlijke maaltijden gehouden. Er wordt koffie gedronken na de dienst. Laat vooral niemand verlaten in een hoekje staan, of door de ruimte dwalen zonder dat iemand zich om hem bekommert. Sommige mensen hebben een duwtje nodig. Een telefoontje kan al wonderen doen. Dat geldt ook van 'zomaar' even informeren naar iemands welstand. Fysieke problemen lossen we niet op. Wie stokdoof is zal weinig vreugde beleven aan een ouderenmiddag, een

zangavond of een gemeentedag.

Vergeet zulke 'beperkten' niet.

Het is goed om onszelf de vraag te stellen: ben ik de priester die de ellendige niet wil zien? De Leviet die de andere kant opkijkt? Of ben ik de barmhartige Samaritaan?

Bidden voor eenzamen is prima, maar laat het daar niet bij blijven.

Zijn Opstanding.

n.a.v. 1 Corinthe 15 : 17 - 23

Als Christus niet is opgestaan,
geloof ik zonder vrucht,
dan ben ik als een bloem in 't veld,
een vogel in de lucht.

Dan leef ik zonder eeuwig doel,
Da sterf ik zonder zin,
Dan ga 'k voor eeuwig uitgeblust,
De grauwe groeve in.

Maar Christus is wel opgestaan,
Goddank, Hij is mijn lied.
Ik heb Hem immers zelf ontmoet
in vreugde en verdriet.

Al zeggen honderdduizenden,
dat Hij gestorven is
en dat Hij nooit is opgestaan,
ik die Hem nimmer mis,

als ik Hem om Zijn bijstand bid,
'k ga juichend met Hem dóór
en dwars door alle leugens heen,
leidt Hij mij in het spoor,

van waarheid en gerechtigheid.
Ik volg, Hij gaat vooraan.
Ja 'k zeg u brandende van vreugd'
Hij leeft, is opgestaan!

Co 't Hart, uit : Tegenwind.

En wie zich eenzaam voelt moet misschien wel het gevecht met zichzelf aangaan. Je bent niet de enige. Overwin je schaamte en word een ondernemer, de ondernemer van je eigen leven. Zoek contact met mensen die dezelfde interesses hebben, sluit je aan bij een vereniging. Nodig iemand uit. Koester vriendschappen en blaas oud, nieuw leven in. Kortom: ontplooi initiatieven. Begin met anderen te groeten en oogcontact te maken. Nog iets: mensen die vrijwilligerswerk doen zijn

Ecce Homo (Zie, de Mens).

Zij ploegden Uw gerekten rug
En teisterden de murwe lend'nen.
Och God, zal dit torment (deze storm) nooit enden?

Zal nooit de hoofdman, met zijn stug

Gelaat, `t gezwiep der zweepen keeren?

Zien zij dan niet, dat zij verwoed
Staan in den regen van Uw bloed,
En glibberen in `t bloed des Heeren?

Zóó, met de scherpe doornenkroon,
Hoogwaardige, hebt Gij den hoon
En dollen haat van `t volk ontvangen.

Woest staken ze U de vuisten toe.
Och Heer, van smart en zonden moe,
Strek ik mijn hande` in groot verlangen.

Willem de Mérode.

(uit "Verzamelde gedichten", Baarn 2001)

over het algemeen minder eenzaam. Zij voelen zich nuttig, doen anderen er vaak een plezier mee en vergroten zo hun kring van vrienden en kennissen.

Zalige eenzaamheid

Er is ook een eenzaamheid die alleen maar aan te bevelen is. Dat is de plaats waar een mens met God alleen is. Om er het hart voor Hem uit te storten. Om Hem te zeggen wat voor geen mensenoer bestemd is. Iemand noemde dat "de audiëntiekamer" van God. Als de Heere Jezus Christus die eenzaamheid al niet kon missen, hoe veel te minder wij.

De stilte van het alleen zijn met God kunnen we nooit te veel zoeken en nooit te hoog waarderen. De gemeenschap met de HEERE is het meest effectieve wapen om de moordende eenzaamheid te lijf te gaan.

Als Christus ons leven is binnengekomen zijn we ten diepste niet langer eenzaam. 'Eenzaam maar niet alleen ...', schreef koningin Wilhelmina toen ze haar laatste dagen sleet op 'Het Loo' en nog een grote taak voor zichzelf zag weggelegd in met name gebed voor land en volk. ÀDieu eenzaamheid: naar God ermee!

Handvatten:

Eenzaamheid heeft vele gezichten

Wat heeft het beeld van de gemeente als lichaam ons te zeggen? (1 Kor. 12:12ev)

Hoeveel eenzamen zien en kennen wij in onze omgeving en binnen de gemeente?

In de christelijke kerk hoort niemand eenzaam te zijn.

*Ds. J. Belder
Harskamp*

Een troost.....

...in de wetenschap alleen te zullen zijn. (3)

Het alleen zijn kent bijzonder weinig afleiding of vermaak. Christenen klagen vaak over de afleidingen van het leven; maar in de ziekenkamer is maar weinig wat af kan leiden. Wij bezitten de rust die samengaat met het staan in de schaduwzijde van de weg des levens. Zonder twijfel missen we veel dat door actieve inspanning kan verkregen worden; aan de andere kant blijft veel van de geestelijke vermoeidheid die daarmee samengaat ons bespaard. Wij zouden een gezegende rust moeten bezitten. Als dat niet zo is, dan leven we onder het niveau van de voorrechten van onze stand. We slepen dan zaken naar ons domein die bij een andere sfeer horen. Aanvaard uw rust als een zegening.

Wie heeft er zoveel mogelijkheden om met God te spreken en Hem te horen als u? U zou zelfs kunnen zijn als Mozes op de berg.

Bedenk ook dat er grote dingen zijn voortgekomen uit het alleen zijn. Groten der aarde zijn er door gevormd. Het is de kweekschool van de bespiegeling en het nadenken; en wat is de mens zonder de gedachte? Maar laat uw denken niet de verkeerde weg inslaan. Laat uw gedachten zich niet te zeer op uzelf richten. Breng het innerlijke met het uiterlijke in evenwicht; om te voorkomen dat we overweldigd worden door overdenkingen wie wij zijn, moeten we tegelijkertijd overdenken Wie God is. Daarnaast moeten we ook trachten de gedachte in evenwicht te brengen met het handelen. Het werk in de ziekenkamer, door de zieke, kan uit aard der zaak niet groot zijn; het misschien zelfs niet erg nuttig. Maar wat op zichzelf

genomen niet veel is, kan toch veel voor u betekenen. Daarom, tracht uw dagelijkse arbeid toch te doen. Dan zult u het genoeg smaken dat altijd volgt op het voleindigen van een taak, de voldoening van werk dat volbracht is. vergelijk uw werk niet met dat van anderen. U heeft daar niets mee te maken; verheug u in uw eigen werk, en wees tevreden. Het is misschien een vreemde manier om troost te vinden in de gedachte aan de ellende van anderen. Toch zal het ons in ons alleen zijn opvrolijken als we bedenken dat een aanzienlijk aantal mensen er veel voor over zou hebben om maar wat meer alleen te kunnen zijn. Van de ene plaats naar de andere plaats gedreven voor zaken of plezier, of voor familie zaken, verlangen ze naar de rust die ze niet kunnen krijgen.

En dan zijn er veel mensen, die we misschien benijden, terwijl zij werkelijk alleen tussen de menigte staan. Dat is uw werkelijke eenzaamheid; geen plaatsbepaalde eenzaamheid, maar eenzaamheid van het hart. zo hoeft het voor ons niet te zijn. Waarom zou de stille plek waarin wij geplaatst zijn, geen plaats zijn waar opgewektheid heerst? Onze weinig vrienden, de paar bezoeken die ze afleggen, onze vele gedachten, Gods vele diepgaande onderhoudingen met ons, maken onze woeste en eenzame plaatsen vrolijk, en laten onze woestijn juichen en bloeien als een roos.

P.B. Power, in : "Een troost voor zieken."

Een lied in het hart

... zingende voor de Heere met aangenaamheid in uw hart (Kol. 3:16)

Het kan je soms gebeuren, dat je een wijsje hoort en dat je dat niet meer uit je hoofd kunt krijgen. Een liedje op de radio, of een wijsje dat iemand fluit in de straat. Het blijft haken en je krijgt het niet meer weg. Dat kan wel eens een hele dag doorgaan. Je kunt het even vergeten als je tussen de mensen bent, maar je weer even allen bent blijkt het er nog te zitten. Het heeft doorgezongen zonder dat je het merkte.

Zoals dat met zo'n wijsje gaat, zo gaat het ook met het woord van Christus. Het evangelie, de blijde boodschap van Gods liefde, mag ons dan door mensen worden verkondigd, het is Christus zelf die het levend houdt. Daarom noemt Paulus het het woord van Christus. Door de bijbelwoorden heen, door de stemmen van de verkondigers heen, vernemen we *zijn* liefdesverklaring. En die blijft nazingen. Niet alleen in onze oren of in ons hoofd, zoals dat wijsje dat we op de radio horen, maar in ons hart.

Niet dat we ons daar altijd van bewust zijn. Het is net als met zo'n wijsje. Als je tussen de mensen bent, denk je er niet aan, maar als je alleen bent, blijkt het er nog te zitten. Zo gaat het ook met het woord van Christus. Het dring dóór, dwars door het menselijke, het gebrekkige ook, van de verkondiging heen. Het dringt door. En het blijft nazingen, dieper dan zo'n wijsje dat alleen maar in je hoofd zit. Het blijft nazingen in het hart.

Luister maar. Diep van binnen, daar zingt het, daar zucht het, daar jubelt het ook. Daar worden gespreken gevoerd. Met of zonder woorden. Daar zijn zelfaansporingen te horen: 'Loof de HEERE, mijn ziel!' Daar klinken schuldbelijdenissen, maar ook betuigingen van onschuld als men door mensen ten onrechte wordt beschuldigd. Daar wordt geroepen om recht in een wereld vol onrecht. Daar klinken lofzangen, uitingen van liefde: 'God heb ik lief, want de HEERE hoort mijn stem, mijn smeking'

Dan is de nacht een licht

't Is donker op het wereldrond:
De dag is haast verstreken
Zovele dingen spreken
Van 't naad'ren van de avondstond

En op de avond volgt de nacht,
Dan is het licht verdwenen;
Dan zullen bitter wenen
Die steunen op hun eigen kracht

De avond komt óók voor Gods kerk.
Toch mag Gods kind verwachten
Het licht na donk're nachten
Op grond van Christus'
Middelaarswerk

Al is het rondom bange nood,
God Zélf is 't licht der Zijnen
óók als we zien verschijnen
de kleuren van het avondrood

Christien de Ridder

gen.' Het zijn oude psalmen die daar klinken, zegt Paulus, maar ook nieuwe liederen. Lofliederen op Hem die zijn leven voor ons wilde geven. Wat een liefde! Daar raak je een heel leven niet over uitgezongen. Een hele eeuwigheid niet. Soms zijn het woorden van anderen, soms eigen woorden, spontaan, zoals de Geest ze ingeeft. Soms is het alleen een zuchten zonder woorden. Soms ook een stille vreugde die geen woorden nodig heeft. Liefde heeft niet altijd woorden nodig.

'Waar leven is,' zegt Kohlbrugge, 'daar is een voortdurend zuchten om licht en lucht, daar is een roepen en kermen in het verborgene, daar zijn onuitsprekelijke zuchtingen, daar is een gedurig vragen naar de Heere en Zijn sterkte, een aanbidden, een juichen, een wandelen voor Gods Aangezicht met onhoorbare

gesprekken, maar duidelijk verneembaar in het hart, dag en nacht.'

Het is het woord van Christus dat dit alles bij ons teweegbrengt, zegt Paulus. Hoe zou het er in ons hart uitzien als we nooit over Jezus' zondaarsliefde hadden gehoord? Als ons nooit verteld was over zijn opstanding uit de doden? Dan zouden we met een hoofd vol mooie wijsjes leven, maar met een hart zonder hoop daaronder, want aan het einde wacht de dood, en die maakt alles zinloos.

Waar het woord van Christus weerklinkt vindt, daar leeft het, daar zingt het. Het is er niet meer uit te krijgen. Luister! Dan hoor je het, diep van binnen: het woord van Christus, het lied van ons hart.

Lexmond, dr. J. van Eck

Ik weet: mijn verlosser leeft

"Welgelukzalig is hij die de God van Jacob tot zijn hulp heeft."

Psalm 146 : 5

'Ik hoop het'.
Dat zijn woorden die al troost geven. maar de volle vertroosting ligt toch in : ik weet: mijn Verlosser leeft.
Vergeet toch niet : als, maar en misschien, dat zijn moordenaars van uw vrede en vertroosting. Twijfelingen zijn wespen die hun angel pijnlijk laten voelen en veel smart in uw ziel veroorzaken. Maar als ik weet dat Christus de mijne is, dan juich ik temidden van de donkerste nacht: ik weet: mijn Verlosser leeft!

Zalig is hij die het weet in Wie hij gelooft. Zalig is hij die de doodsrivier kan doorwaden en weet dat alles goed is.

Zalig is hij die weet dat hij als een schuldige, zwakke en hulpbehoevende in de armen van Christus veilig en beveiligd is. en dat Christus machtig is hem te bewaren tot op de dag van Zijn toekomst.

Uit : Hij zorgt voor u, C.H. Spurgeon

Verhuizen naar een verpleeghuis

Nadat ik met u nagedacht heb over de mogelijkheden die er zijn m.b.t. het wonen met zorg en over een verhuizing, wil ik nu nog een stap verder gaan.

Sommigen van ons hebben toenemende zorg nodig. De thuiszorg, de wijkverpleegkundige komt dagelijks, soms wel 3x per dag. En toch is het niet voldoende. Er is namelijk permanente zorg en/of intensieve begeleiding nodig, 24 uur per etmaal. Dan zal het woord verpleeghuis genoemd worden. Meestal is het de wijkverpleegkundige of een casemanager dementie die dit ter sprake brengt. Maar zeker ook de huisarts of de praktijkondersteuner kunnen met u hierover in gesprek gaan. Zo'n gesprek roept veel vragen op maar ook de emoties zullen sterk gevoeld worden. Uitgezonderd bij acute omstandigheden, maar anders kunt u de tijd hiervoor nemen. Vraag gerust een tweede of derde gesprek aan. En vraag of uw dochter, een goede vriendin of uw contactpersoon erbij wil zijn. Want het is een hele stap, al zal het w.s. noodzakelijk zijn. Natuurlijk kunnen in die gesprekken de alternatieve mogelijkheden door u of uw familielid besproken worden en verder onderzocht. In het verpleeghuis werkt, naast de specialist ouderengeneeskunde, de verpleegkundigen en verzorgenden, ook een fysiotherapeut, een diëtiste, een logopediste (spraak), de ergotherapeut (voor allerlei aanpassingen en hulpmiddelen), de bewegingsagoog (bewegen), een maatschappelijk werker en welzijnswerkers. Dus veel disciplines zijn vertegenwoordigd. Vaak is er ook een pastoraal

medewerker, soms een predikant, aan het huis verbonden. In deze rubriek wil ik vooral stil staan bij de voorbereidingen van een verhuizen naar een verpleeghuis. Wat moet ervoor geregeld worden en hoe gaat de route? U kunt zich namelijk niet zomaar aanmelden bij een verpleeghuis. Hoe kunt u dan op een wachtlijst komen te staan? In de zorgwereld zijn we gewend om met allerlei afkortingen te werken en alles wat geregeld moet worden gaat over verschillende schijven. Diverse organisaties worden erbij betrokken.

Ik zal proberen u stapsgewijs door het proces heen te loodsen Allereerst met een indicatie aangevraagd worden. Dit houdt in dat er een formulier ingevuld moet worden. Het gaat om: uw gegevens, welke problemen er zijn, waar dit door komt, wie hiervoor de diagnose gesteld heeft en op welke datum, waarom dat deze zorg en begeleiding niet meer thuis gegeven kan worden etc.

Als er een wijkverpleegkundige of casemanager dementie betrokken is, dan zal deze persoon vaak deze indicatieaanvraag voor zijn/haar rekening nemen. Diegene vraagt de indicatie dan namens u aan. Het is dus van belang om de aanvraag goed samen door te praten. Want u, als persoon die het betreft, moet uw handtekening eronder zetten. Vaak vragen ze of u hen wil machtigen. Dit is natuurlijk prima, maar vraag ook altijd of uw indicatieaanvraag met u doorgesproken kan worden voordat deze verzonden wordt.

Sommigen kiezen ervoor om zelf de indicatie aanvraag, samen met hun familie/

contactpersoon te doen Dit kan ook, dit is geen probleem De landelijke organisatie MEE werkt in bijna alle regio's, zij helpen u als onafhankelijke organisatie graag bij uw aanvraag. Meestal duurt het wel langer voordat uw aanvraag afgerond is als u deze zelf aanvraagt.

Voor geïnteresseerden: de aanvraag staat op de website van het Centraal Indicatieorgaan Zorg.

En het gaat om de aanvraag Wet Langdurige Zorg, de WLZ aanvraag. De huisarts moet altijd een diagnosebrief toevoegen bij de WLZ aanvraag. Hierop moet staan: welke diagnose er is of welke diagnoses er zijn. Wie deze diagnose gesteld heeft en op welke datum. Als er gekozen wordt om als familie zelf de indicatie aan te vragen, dan kan ook bij de huisarts om deze diagnosebrief gevraagd worden. Ook kunt u invullen bij welk verpleeghuis u op de wachtlijst wilt komen te staan.

Dan wordt de aanvraag verstuurd naar het Centraal Indicatieorgaan Zorg, het CIZ.

Als de wijkverpleegkundige deze aanvraag via de computer verstuurd heeft, dan ontvangt u vaak binnen 2 weken de uitslag. Als het druk is duurt het wat langer.

Maar voor de afronding wordt u of de door u opgegeven contactpersoon gebeld voor meer informatie. Er vindt daarbij ook een telefonische controle plaats. Zo nodig brengt men een huisbezoek om de aanvraag persoonlijk met u door te praten.

Een belangrijk punt is: de eigen bijdrage die door u betaald gaat worden als de indicatie aanvraag rond is.

Laat u hierover vooraf goed voorlichten! Dit kan de wijkverpleegkundige prima doen, maar ook kan uw contactpersoon zich verdiepen in wat op de website staat van het CAK (Centraal Administratie Kantoor) of u kunt hiervoor bellen naar een medewerker van de

organisatie MEE. De eigen bijdrage wordt berekend op uw maandelijkse inkomsten en een deel van uw vermogen (spaargeld en beleggingen). En dit is natuurlijk per persoon verschillend! Men kijkt naar de gegevens van 2 jaar geleden. Dit geeft de belastingdienst aan hen door. Dit gedeelte roept vaak heel veel vragen op. Dus neem hier echt de tijd voor om dit te onderzoeken, hulp bij te vragen. Stel al uw vragen aan de wijkverpleegkundige of aan de medewerker van Stichting MEE.

Er gelden namelijk ook allerlei regels. Bijvoorbeeld: als u een echtgenoot heeft en diegene blijft thuis wonen, dan berekent men de eigen bijdrage vanuit de lage eigen bijdrage.

Bij een persoon met de diagnose dementie kan het voorkomen dat diegene heel weinig thuiszorg nodig heeft en geen gebruik maakt van een dagbesteding. Maar dat een opname vanwege de dementie wel nodig is. De echtgenoot kan bijvoorbeeld de zorg niet meer aan. Als diegene een Wet Langdurige Zorg indicatie heeft en wacht op een plaatsje in het verpleeghuis, dan kan het zijn dat diegene op dit moment minder dan 20 uur zorg en begeleiding per maand heeft. Dan geldt ook nog weer een ander, laag tarief. Maar ik zal niet teveel in details treden. Vraag in zo'n geval alle informatie aan uw casemanager dementie. Want meestal is er nog een tweede indicatieaanvraag nodig voor een persoon met de diagnose dementie.

U begrijpt het natuurlijk wel ... de eigen bijdrage is een belangrijk onderwerp. En om dit duidelijk te krijgen is veel informatie nodig. Sommigen laten dit gedeelte over aan diegene die de belastingformulieren invult. Diegene kunt u ook laten bellen naar het telefoonnummer van het Centraal Administratie Kantoor. Vanuit dit kantoor gaat u namelijk ook de rekening van uw eigen bijdrage ontvangen.

Tot slot: wanneer staat u nu op de wachtlijst van het verpleeghuis? Als bovenstaande route achter de rug is en als u de brief van het Centraal Indicatieorgaan Zorg, het CIZ, ontvangen heeft. Hierin staat dat er de indicatie goedgekeurd is. In deze brief staan ook weer nieuwe afkortingen. Vraag degene die u de indicatie voor u aangevraagd heeft of met u meegedacht heeft om de brief voor u te 'vertalen', dat u begrijpt wat er nu vastgesteld is. Als het goed is wordt u of uw contactpersoon daarna gebeld door een medewerker van desbetreffend verpleeghuis. Mocht dit binnen een week niet het geval zijn, neem dan zelf contact of laat een

ander dit doen. Dan kunnen ook de vragen gesteld worden: hoe lang is de wachtlijst, moet ik regelmatig naar het verpleeghuis bellen, is het mogelijk om een keer te komen kijken, hoe gaat het nu verder etc.

In het bovenstaande heb ik geprobeerd de grote lijn samen te vatten. Her is voor buitenstaanders nogal een ingewikkelde materie. Dus vraag hulp, want dat doen bijna alle mensen.

Ik wens u veel sterkte als u binnenkort met het bovenstaande te maken zult krijgen!

*Met een vriendelijke groet,
Marianne Tanis*

Colofon

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter,
PKN (hervormd) Benschop
Ds. J.A.H. Jongkind, secretaris,
PKN (hervormd) Langerak
Dhr. M.C. Paul, penningmeester,
PKN (hervormd) Dirksland
Ds. A. Snoek,
PKN (hervormd), Kesteren
Ds. J.P. Boiten, eindredacteur,
Christ. Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53,
3341 GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 200 05 12
Tevens adres voor kopij.
E-mail : j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Ds. J. Belder,
PKN (hervormd) Harskamp
Mevrouw M.A. Tanis,
Christ. Geref., Goedereede
Dr. A.A. Teeuw,
PKN (hervormd), Ridderkerk

Ds. J. Willemsen,
PKN (hervormd) Dirksland

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar).

Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten info@krachtnaarkruis.net;

Opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan: abonnee@krachtnaarkruis.net of ledenadministratie Kracht naar Kruis, Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.net